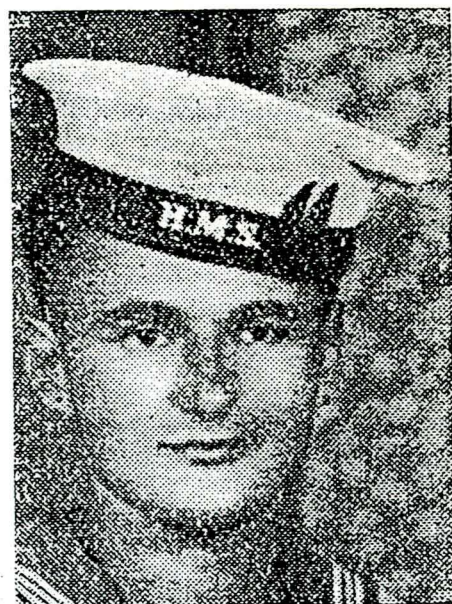

ראובני (רובין) מרדכי

בן יעקב ושרה. נולד ב־8 ביולי 1923 בבקאו, רומניה. ברומניה היה פעיל בתנועת-נוער ציונית. לאחר שעלה ארצה ב־1941 למד כשנה ומחצה בבית-הספר מיסודה של „עליית-הנוער“ בבית-זרע. אחרי־כן התגייס למשטרת הישובים העברים. חבר ב„הגנה“ ומדריך בה. במלחמת-העולם השנייה, באוקטובר 1942, התגייס לשירות פעיל בציהמלחמה הבריטי והשתתף בכמה פעולות של הצי

הזה. במזרח התיכון. שירת בו כשנתיים. ב־1945 השתחרר וחזר לירושלים, המשיך להיות חבר ה„הגנה“ והדריך בגדנ"ע. נכנס לבית-המדרש למורים בבית-הכרם בירושלים. בחר בהוראה, כי גם בה ראה אפשרות לשרת את עמו. בעבודתו בבית-המדרש למורים גילה נטיה לעמקות והרחבת השקפותיו בעניני האומה והחברה. בהופעתו החיצונית, בבת-צחוקו הנעימה, באמונתו בחיים ובאדם — שבה את לב יודעיו. נטה תמיד אל האור, אם גם לא התעלם מן הצללים. וזו היתה דרכו גם בשעת מילוי חובותיו הלאומיות. זמן-מה לפני הכרזת כ"ט בנובמבר 1947 נשא אשה. בפרוץ המאורעות השתתף בהגנת ירושלים ובכיבושה. עם הקמת צבא ההגנה גויס למשטרה הצבאית.

בשעת סיור עם פלוגת המשטרה הצבאית לשם טיהור רחובות ירושלים שנכבשו מידי האויב — נפגע בכדורי צלפים ערביים ליד מלון „המלך דויד“ ומת משטף-דם בריאות בכ"ב באייר תש"ח (31.5.1948). היה קבור בשייך-באדר א'. ב־10.9.1950 הועבר להר-הרצל בירושלים.